

Jsoucnost a bytí / Bytí a jsoucnost

Nazvěme „jsoucností“ určitého jsoucna všechno to, jak a čím se toto jsoucno v dané chvíli a na daném místě (*hic et nunc*) „ukazuje“. Vzhledem k tomu, že musíme počítat s tím, že se takovýmto způsobem ukazuje, i když se nedíváme, neposloucháme ani jinak nevnímáme, musíme se vždy (v každém aktuálním případě) omezit na to, co právě my jsme z toho ukazování byli schopni nějak zaregistrovat (a tím se okamžitě dostáváme do sféry či oblasti „jevení“ či „vyjevování“, kam nicméně v této chvíli nehodláme přejít). To nám však nesmí zakrýt tu základní „skutečnost“, totiž že se každé jsoucno ukazuje nikoli právě jenom nám, ale ani nikomu (a ničemu – neboť nejde jen o nás lidi, ani jenom o živé bytosti) jinému, ale že se jsoucno „ukazuje“ tak, jak to je nerozlučně spjata s „výkonem“ jeho vlastního bytí. Můžeme proto říci, že „býti“ znamená vždy také „ukazovati se“, ale že „býti“ je vždycky neskonale víc než „ukazovati se“; v „úказu“ se sice ukazuje jsoucno, ale protože se jsoucno vždy děje a tudíž i proměňuje, ukazuje se v každé chvíli trochu jinak, takže žádné okamžité „sebe-ukázání“ nesmí být zaměňováno za jsoucno samo. Právě pro toto sebe-ukazování v dané chvíli si volíme pojmenování „jsoucnost“: to, co se *hic et nunc* ukazuje, není vlastně celé jsoucno (tj. jsoucno jakožto celek), ale pouze jeho určitá jsoucnost. Ovšem ani jsoucnost (tj. žádná ze jsoucností určitého jsoucna jako celku) se neukazuje po všech stránkách, a to nejen proto, že se *nám* tak neukazuje (tj. že se nám některé aspekty jejího sebe-ukazování nějak skrývají – nevidíme např. od nás odvrácenou momentální stránku daného jsoucna, nevidíme ani to, co je momentálně skryto pod jeho povrchem apod.), neboť to bychom zase přešli někam jinam, totiž k vyjevování), nýbrž především proto, že některé „stránky“ pravých jsoucnů zůstávají trv ale nepřístupné zvnějšku, tj. nemají povahu něčeho „vnějšího“ (zvnějšněného), nýbrž jsou a zůstávají něčím „ne-předmětným“ (a proto nezpředmětnitelným). Právě ne-předmětná stránka každého pravého jsoucna je pověřena ustavením a udržováním integrity pravého jsoucna jakožto celku.

(Písek, 080506-1.)